۲۷ شرکت، سهم علوم انسانی از ۸ هزار شرکت دانش‌بنیان

دانش‌بنیان کردن علوم انسانی نیازمند نظام و ساختار نوین

سپهرغرب، گروه کاردانش - طاهره ترابی‌مهوش: یک پژوهشگر حوزه فناوری و دانش‌بنیان‌ها گفت: در حال حاضر از هفت هزار و ۹۶۳ شرکت دانش‌بنیان تأییدشده کشور تنها ۲۷ شرکت در حوزه صنایع خلاق، فرهنگی و علوم اجتماعی و علوم انسانی تشکیل شده است.

سنگ بنای ایجاد شرکت‌های دانش‌بنیان (حوزه‌های فنی) به‌شکل رسمی در سال ۱۳۸۹ گذاشته شد. در آن مقطع مجلس شورای اسلامی، قانونی را تصویب کرد که اجازه تأسیس شرکت‌های دانش‌بنیان به صاحبان ایده‌های نوآورانه در حوزه‌های فنی صادر شد. این افراد می‌توانستند از تسهیلات و حمایت‌های قانونی استفاده کنند اما در حوزه علوم انسانی کماکان خلأ وجود داشت تا اینکه بعد از گذشت بیش از یک‌دهه، در خرداد سال گذشته معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری برای اجرای مصوبه آیین‌نامه ارزیابی «شرکت‌های دانش‌بنیان نوع ۳»، فراخوانی برای ثبت شرکت‌ها و مؤسسه‌های فعال در حوزه علوم انسانی و اجتماعی را صادر کرد.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا گفت‌وگویی را با پژوهشگر حوزه فناوری و توسعه دانش‌بنیان‌ها ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

علی پاشایی‌بیدار، با بیان اینکه در حال حاضر تقریباً ۵۰ درصد دانشجویان کشور محصل یکی از رشته‌های زیرمجموعه علوم انسانی هستند گفت: وقتی بحث از این است که دانش‌بنیان کردن علوم انسانی چه سهمی از اشتغال دانشجویان کشور خواهد داشت؟ به این موضوع برمی‌خوریم که با توجه به اینکه نیمی از دانشجویان کشور در این رشته تحصیل می‌کنند پس دانش‌بنیان کردن علوم انسانی و راه‌اندازی شرکت‌های تخصصی یکی از راه‌های برون‌رفت از مشکلاتی است که بر این رشته پایه‌ای سایه افکنده و این جامعه بزرگ را درگیر خواهد کرد.

وی با بیان اینکه از نظر جنبه مالی نیز با توجه به اینکه حوزه علوم انسانی از گستردگی بسیار بالا و جامعی همچون موضوعات جامعه‌شناسی، حقوق، روان‌شناسی و انسان‌شناسی و غیره برخوردار است می‌توان در همه این حوزه‌ها دری را برای خود باز کرده و بر آن‌ها تأثیرگذار باشد، ابراز کرد: آنچه در خصوص دانش‌بنیان شدن ما را سرگردان می‌کند این است آیا می‌توان با همان نگاهی که درباره دانش‌بنیان کردن رشته‌های فنی مهندسی صحبت می‌کنیم درباره حوزه علوم انسانی بحث کنیم؟

وی در ادامه با تأکید بر اینکه یقیناً اینگونه نیست، تصریح کرد: در حوزه علوم انسانی این نگاه ریشه‌ای‌تر است و بیشتر نگاه به ماهیت این رشته‌هاست حال آنکه در علوم فنی و مهندسی بیشتر ابزار، تجهیزات و مواد مورد توجه است اما در حوزه علوم انسانی مفهوم مورد بحث کالا نیست بلکه مقصود پرورش انسان از طریق ابراز تربیتی است.

این پژوهشگر حوزه دانش‌بنیان با بیان اینکه لازمه این مفهوم، پرداختن به پدیده‌های اجتماعی است، اظهار کرد: بنابراین در مواجهه با این مورد نباید انتظار داشت که خروجی آن فهرستی از کالاهای دانش‌بنیان باشد.

پاشایی‌بیدار با اشاره به اینکه اگر واقعاً قصد بر دانش بنیان کردن علوم انسانی است، در این حوزه نیازمندیم تا یک نظام نوین منطبق با مقتضیات را پایه‌گذاری کنیم، افزود: این مقتضیات قطعاً متفاوت از حوزه فنی و مهندسی است؛ بنابراین به یک ساختار جدید نیاز داریم که همچون حوزه فنی و مهندسی مصادیق دانش‌بنیانی را بیان کند.

وی با تأکید بر اینکه خوشبختانه چنین فضایی از سال ۱۳۹۷ در معاونت علمی ریاست جمهوری با عنوان صنایع خلاق و صنایع فرهنگی و نرم آغاز به‌کار کرده است، اظهار کرد: این موضوع هم از نظر سرمایه انسانی و هم به لحاظ مالی مورد توجه قرار گرفت.

وی ادامه داد: به عبارت بهتر در قالب صنایع خلاق، دانش‌بنیان کردن حوزه علوم انسانی، گام نخست معاون علمی ریاست جمهوری بود.

این پژوهشگر دانش‌بنیان‌ها با ابراز تأسف از اینکه حوزه علوم انسانی سهم بالایی در بین دانش‌بنیان‌ها ندارد، گفت: به‌نظر می‌رسد همچنان باید حوزه علوم انسانی را در قالب صنایع خلاق تا تدوین نظام نوین برای این حوزه پیش برد زیرا مصادیق این حوزه با مصادیق دانش‌بنیانی در رشته‌های فنی و مهندسی متفاوت است و نباید این حوزه‌ها را باهم خلط کرد.

پاشایی‌بیدار با تأکید بر اینکه برای مثال در حوزه سینما که حوزه هنر را شامل شده اما بخشی از علوم انسانی نیز به‌حساب می‌آید، شاهد گردش مالی سالانه ۴۲ و نیم میلیارد دلاری در دنیا و در کشور ۱۰۰ میلیارد تومانی هستیم اظهار کرد: این در حالی است که در حوزه نوشت‌افزار نیز سالانه گردش مالی حدود ۶ هزار میلیارد تومانی داریم؛ بنابراین صنایع خلاق و صنایع فرهنگی و نرم شروعی برای پیوست علوم انسانی به حوزه دانش‌بنیان‌ها هستند.

وی با تأکید بر لزوم جداسازی مصادیق حوزه علوم انسانی از حوزه فنی و مهندسی به لحاظ دانش‌بنیانی گفت: تا زمانی که نظام نوین و ساختار جدید برای حوزه علوم انسانی نداشته باشیم شاهد توسعه آن نخواهیم بود به طوری که در حال حاضر از هفت هزار و ۹۶۳ و یا به عبارتی از حدود هشت هزار شرکت دانش‌بنیان تأییدشده، تنها ۲۷ شرکت در حوزه صنایع خلاق، فرهنگی و علوم اجتماعی و علوم انسانی تشکیل شده‌اند.

وی با تأکید بر اینکه آنچه در این زمینه می‌تواند تأثیرگذار باشد نوآوری اجتماعی است، تشریح کرد: این مهم در واقع به‌دنبال تلفیق مباحث و پدیده‌های اجتماعی از طریق صنایع نرم با حوزه‌های فنی و مهندسی است.

وی افزود: این بدان معناست که بتوانیم مسائل اجتماعی، نوع مواجهه و چگونگی حل مشکلات را پیش‌بینی کرده و به اجرا درآوریم.

این پژوهشگر حوزه دانش‌بنیان‌ها با بیان اینکه یکی دیگر از موضوعاتی که برای ایجاد شرکت‌های دانش‌بنیان حوزه علوم انسانی به‌عنوان عامل کلیدی می‌توان مطرح کرد این است که در زیرساخت‌های مدل کاربردی پژوهش‌های علوم انسانی در کشور نواقصی وجود دارد اظهار کرد: نبود مرجعیت علمی، مدل بومی پیشرفت، باورپذیری علمی و حمایتگری از خلأهای موجود بر سر راه تجاری‌سازی پژوهش‌های علوم انسانی، ازجمله موضوعاتی است که نیاز به اقدامات جدی دارد که عوامل همزی باید در آن نظام نوین مورد توجه قرار گیرد.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد گرچه هنوز ساختار و نظام نوینی برای علوم انسانی دانش‌بنیان در کشور به‌درستی و با قوت بنا نهاده نشده اما به‌نظر می‌رسد ورود علوم انسانی در این بخش با توجه به موضوعات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی کشور یک الزام است زیرا خلأ حل نشدن مسائل مرتبط با علوم انسانی در جامعه، به‌تدریج در ابعاد دیگری مانند صنعت، اقتصاد، پزشکی و غیره هم خود را نشان می‌دهد، چراکه مسائل جامعه به‌هم پیوسته هستند و یک جامعه برای رشد و تعالی خود نیاز دارد در همه مسائل به راه‌حل برسد.

به عنوان مثال وقتی در کلان‌شهرها بر اثر توسعه نامتوازن شاهد حاشیه‌نشینی هستیم همین حاشیه‌نشینی بر اثر کمبودهاست که توانسته بار اعظم مشکلات جمعیتی را به‌دوش بکشد و محملی برای بروز و ظهور فقر، کودکان کار، سرقت و غیره باشد، حال اگر این مسائل اجتماعی به‌جای خودش حل نشود، ممکن است روزگاری برسد که این آسیب‌ها به سطحی برسند که امنیت شهر را به سخره گرفته و به تهدیدی جدی برای این کلان‌شهرها بدل شوند.

به عبارتی می‌توان گفت بی‌توجهی به علوم انسانی موجب می‌شود پیشرفت در حوزه‌های دیگر اجتماعی به توسعه ملی کشور منجر نشود چراکه تقویت علوم انسانی و توجه به بسیاری از ایده‌های کاربردی فارغ‌التحصیلان آن موجب می‌شود مسائل و مشکلات جامعه درک شوند و برای رفع آن‌ها راه‌حل پیدا شود.

این شرکت‌های دانش‌بنیان می‌توانند به ملموس کردن تأثیر علوم انسانی در زندگی مردم نقش‌آفرینی کنند، ضمن اینکه برای ایجاد اشتغال گسترده برای فارغ‌التحصیلان رشته‌های علوم انسانی می‌توانند نقش پررنگی داشته باشند.

مدیرکل امور دانشجویان داخل سازمان امور دانشجویان در دیدار با رئیس دانشگاه بوعلی‌سینا مطرح کرد؛

استعدادهای دانشجویان باید به سوی بازار کار هدایت شود

سپهرغرب، گروه کاردانش: مدیرکل امور دانشجویان داخل سازمان امور دانشجویان گفت: با توجه به اینکه حلقه وصل تربیت نیروی انسانی متخصص با بازار کار مرتبط از سال‌ها قبل قطع یا گسسته شده است، لذا لازم است که استعدادهای دانشجویان پس از کشف و پرورش صحیح، به بازار کار مرتبط شود.

ابوالفضل دانشور در دیدار با حسین رضوان؛ رئیس دانشگاه بوعلی‌سینا، با اشاره به رویکرد دولت سیزدهم و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری برای استفاده از ظرفیت بالقوه جوانان و ایجاد تحرک، پویایی و نشاط در جامعه گفت: سازمان امور دانشجویان بهره‌گیری از هوش مصنوعی و فناوری‌های روز را برای بروز خلاقیت در دانشجویان در سرلوحه کار خود قرار داده است.

وی با یادآوری ضرورت برنامه‌ریزی برای ایجاد زمینه ورود دانشجویان به عرصه‌های رقابتی و پویا در حوزه مهارت‌افزایی و کشف استعدادها، اظهار کرد: یکی از برنامه‌های پیش روی سازمان امور دانشجویان، برگزاری مسابقات هوش مصنوعی و رباتیک و بازی‌های الکترونیک دانشجویی در سطح ملی و با مشارکت همه دانشجویان دانشگاه‌های کشور است.

مدیرکل امور دانشجویان داخل افزود: شیوه‌نامه برگزاری مسابقات ملی دانشجویی هوش مصنوعی، رباتیک و بازی‌های الکترونیک تدوین شده است و به زودی به دانشگاه‌ها ابلاغ خواهد شد. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام شده، قرار است در نخستین گام دانشگاه بوعلی‌سینا با حضور دانشگاه‌های استان، میزبان مسابقات استانی هوش مصنوعی، رباتیک و بازی‌های الکترونیک باشد.

دانشور ادامه داد: پس از اجرای موفق این دوره و بررسی نقاط قوت و ضعف آن، این دانشگاه سال آینده میزبان مسابقات ملی مسابقات مهارتی دانشجویی خواهد بود.

وی همچنین با اشاره به ظرفیت‌های دانشگاه بوعلی‌سینا در حوزه‌های علوم مهندسی و زیرساخت‌های الکترونیک، عنوان کرد: تجربه این دانشگاه در برگزاری مسابقات و رویدادهای بزرگ کشوری، سازمان امور دانشجویان را در برگزاری هرچه بهتر مسابقات هوش مصنوعی، رباتیک و بازی‌های الکترونیک دانشجویی کمک خواهد کرد.

این مسئول نیز در این دیدار ضمن ابراز خرسندی از برنامه مفید وزارت علوم برای کشف و پرورش استعدادهای جوانان این کشور، بیان کرد: یکی از برنامه‌های دانشگاه بوعلی‌سینا برای ارتقای مهارت‌ها و هدایت دانشجویان به بازار کار، تأسیس مرکز علمی کاربردی در دانشگاه است که به‌زودی محقق خواهد شد.

دانشور اضافه کرد: تعامل دانشگاه با سازمان فنی و حرفه‌ای در راستای مهارت محور کردن علوم و لمس عملی مسائل توسط دانشجویان از برنامه‌های مهم دانشگاه بوعلی‌سینا است.

مسابقات هوش مصنوعی و رباتیک و ورزش‌های الکترونیک دانشجویی از ابتدای سال آینده در دانشگاه‌های سراسر کشور برگزار و مرحله نهایی این مسابقات تابستان سال ۱۴۰۲ به میزبانی دانشگاه بوعلی سینا همدان برگزار خواهد شد.

خشونت پدر و مادر در خانواده عزت‌نفس فرزندان را متلاشی می‌کند

افزایش خشونت خانگی، تهدیدی بر سلامت جامعه/ لزوم یادگیری مهارت‌های کلامی و حل مسئله در زندگی

سپهرغرب، گروه خانواده - عطیه صفی‌زاده: یک پژوهشگر روان‌شناسی با بیان اینکه پدر و مادری که ابزار خشونت‌آمیز استفاده می‌کنند عزت نفس فرزندان خود را از بین می‌برند، عنوان کرد: این ویژگی کلید سلامت روانی است و زمانی که آسیب ببیند زمینه بیماری‌های روحی و روانی فراهم می‌شود.

صدای شکستن لیوان و بلافاصله بعد از آن داد و فریاد مادر بر سر کودک خردسال که چرا لیوان را انداخته، از خانه همسایه به گوش می‌رسید. مادر آن‌قدر کودک را به‌خاطر اتفاق بسیار کوچک دعوا کرد که بعد از چند دقیقه صدای گریه کودک و سپس عربده‌های پدر خانواده بلند شد، پدر با داد می‌گفت: (حالا مگر چه شده؟) با این جمله دعوایی دیگر رخ داد. همسایه‌ها به این مشاجره‌ها عادت کرده بودند. موضوعات بیهوده‌ای که ریشه بسیاری از آن‌ها پیش افتاده بوده و نشان از کم‌شدن تاب‌آوری خانواده‌ها دارد. با نگاهی به خانواده‌ها متوجه می‌شویم که آن‌ها مانند گذشته در مواجهه با مشکلات صبور نیستند. با کوچک‌ترین اتفاقی از کاه کوه می‌سازند و با خشونت آن را نشان می‌دهند. در واقع واژه خشونت را باید جزو آن دسته از اصطلاحاتی محسوب کرد که موارد استفاده متعددی یافته است.

در علوم مختلف، تعاریف متنوعی از خشونت ارائه شده؛ نزدیک‌ترین اصطلاح، واژه پرخاشگری است که مراد از آن رفتاری صدمه‌زننده و تخریب‌کننده است که از جانب فردی علیه فرد دیگر انجام می‌گیرد. در جرم‌شناسی، خشونت را شامل اعمال و رفتاری دانسته‌اند که احساس ناامنی را در فرد و جامعه به‌وجود می‌آورد و شامل خشونت مشروع و غیرمشروع می‌شود. به‌طورکلی خشونت را می‌توان رفتاری عمدی دانست که هدف آن صدمه‌زدن به خود یا دیگران است که دلیل این رفتار می‌تواند ذاتی، فطری یا اکتسابی باشد.

خشونت خانگی، خشونتی است که در محیط خصوصی به‌وقوع می‌پیوندد و عموماً در میان افرادی رخ می‌دهد که به سبب صمیمیت، ارتباط خونی یا قانونی، به یکدیگر پیوند خورده‌اند و بیشترین میزان آن علیه زنان و کودکان اعمال می‌شود. خشونت خانگی می‌تواند در اشکال متنوعی نظیر خشونت علیه همسران، خشونت علیه والدین، خشونت علیه فرزندان و خشونت علیه سالمندان ظاهر شود.

در این راستا با موضوع خشونت در خانواده با عضو هیئت‌علمی دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه خوارزمی به گفت‌وگو پرداختیم که نتیجه را باهم می‌خوانیم:

عزیزالله تاجیک‌اسماعیلی با بیان اینکه خشونت یک نوع عکس‌العمل نسبت به ناکامی و شکست است، عنوان کرد: زمانی که فردی خواسته و نیازی داشته باشد ولی نتواند به آن برسد و یا با بن‌بست مواجه شود، حال ناخوشایندی در وجود او به‌وجود می‌آید که در اصطلاح به آن غضب و خشم گفته می‌شود.

وی با بیان اینکه معمولاً هر فردی باید از شیوه حل مشکل آگاه باشد، عنوان کرد: به طور معمول هر فرد برای حل مشکل باتوجه به آموخته‌ها و نوع تربیت دوران کودکی و یا رفتار والدین اقدام می‌کند.

عضو هیئت‌علمی دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه خوارزمی با بیان اینکه سبک رفتار خانواده به نسل‌های بعد هم منتقل می‌شود، تصریح کرد: میزان و چگونگی روش این آموخته‌ها تأثیر بسزایی در برخورد با چالش‌ها و مشکلات زندگی دارد.

تاجیک‌اسماعیلی گفت: برای مثال زمانی که پدری به فرزند خود توصیه می‌کند که (اگر فردی تو را کتک زد تو هم او را بزن و از حق خودت دفاع کن)، این کودک یاد می‌گیرد در مواجهه با ناکامی، با خشونت و زدن کار را پیش ببرد.

وی با بیان اینکه در خانواده پدر و مادر برحسب نوع و روش تربیت، اطلاعات و آگاهی خود، برخورداری از مهارت‌های مختلف در برخورد با مشکل و چالش، واکنش‌های متفاوتی نشان می‌دهند، یادآور شد: در واقع بر اساس مؤلفه‌های مختلف هر فرد می‌تواند میزان مختلفی از خشونت و پرخاشگری را در مواجهه با مشکلات از خود نشان دهد.

این روان‌شناس خانواده با بیان اینکه معمولاً خشونت در آقایان و پدرها به شکل داد و کتک‌زدن خود را نشان می‌دهد، ابراز کرد: خانم‌ها بیشتر خشونت کلامی دارند و در واقع با نفرین خود و دیگران خشم خود را برزو می‌دهند.

تاجیک‌اسماعیلی با بیان اینکه کودکان شیوه‌های بروز خشونت را از والدین یاد می‌گیرند، اذعان کرد: به همین دلیل در بیشتر خانواده‌ها در دنیای مدرن میزانی از رفتارهای خشونت‌آمیز دیده می‌شود.

وی با بیان اینکه عوامل مختلف فردی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی باعث می‌شود که تاب‌آوری افراد کاهش یابد؛ عنوان کرد: به طور مثال برخی افراد در خانواده یاد گرفته‌اند که صبور باشند بنابراین در مواجهه با مشکلات و ناکامی‌ها با صبر بیشتر عمل می‌کنند.

عضو هیئت‌علمی دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه خوارزمی با ابراز اینکه معمولاً خشونت علیه مردان به‌دلیل بیکاری، عوامل اقتصادی، لجبازی، عصبانیت بیش از اندازه و غیره رخ می‌دهد، عنوان کرد: عوامل مستعدکننده خشونت در خانواده از طرف زنان معمولاً به دلیل چشم و هم‌چشمی، حاضرجوابی یا عدم تمکین در روابط جنسی با شوهر، غرغر کردن و ایرادگیری است.

تاجیک‌اسماعیلی با بیان اینکه فشارهای اجتماعی و اقتصادی می‌تواند به بروز رفتارهای خشونت‌آمیز در خانواده‌ها دامن بزند، عنوان کرد: در حال حاضر شرایط اقتصادی و اجتماعی ما خوب نیست، احساس نابرابری و تبعیض سبب ناکامی و در نتیجه افزایش خشونت در خانواده می‌شود.

وی با بیان اینکه فشارهای اقتصادی، تورم و غیره تأثیر بسزایی بر خشونت افراد و واکنش‌های آنی دارد، عنوان کرد: در واقع به‌دلیل کم‌بودن حقوق و افزایش بی‌رویه تورم خانواده‌ها به‌صورت مستمر و دائم در معرض فشار اجتماعی و عصبانیت قرار می‌گیرند.

این روان‌شناس با بیان اینکه پژوهش‌ها نشان می‌دهد زمانی که جامعه به حالت عدم توازن و تعادل قرار می‌گیرد خشونت‌های خانوادگی افزایش می‌یابد، عنوان کرد: آدم‌ها در مقابله با فشارها و مشکلات مختلف زندگی رفتار متفاوتی نشان می‌دهند در واقع ممکن است میزان بروز رفتار خشونت‌آمیز در افراد مختلف نسبت به یک موضوع متفاوت باشد.

تاجیک‌اسماعیلی در مورد اصلاح فشار فوق عادت که در برخورد با بحران‌های مختلف زندگی به‌وجود می‌آید، اذعان کرد: در واقع از یک‌جایی به بعد افراد نمی‌توانند در مواجهه با مشکلات و فشارهای زندگی طاقت بیاورند، زمانی که فشار اجتماعی افزایش یابد احتمال دارد که رفتارهای بی‌هدف و پایه بروز پیدا کند.

وی با بیان اینکه خشونت والدین عزت‌نفس فرزندان را نابود می‌کند، تصریح کرد: باید بر اساس سن کودک در خانواده به او محبت غیرمشروط شود، مورد احترام قرار گیرد، هم‌فکری صورت گیرد و مشارکت در امور خانه را از جانب پدر و مادر تجربه کند.

این پژوهشگر روان‌شناسی با بیان اینکه پدر و مادری که ابزار خشونت‌آمیز استفاده می‌کنند عزت نفس فرزندان خود را از بین می‌برند، عنوان کرد: این ویژگی کلید سلامت روانی است و زمانی که آسیب ببیند زمینه بیماری‌های روحی و روانی فراهم می‌شود.

تاجیک‌اسماعیلی در پاسخ به این پرسش که راهکارهای جلوگیری از بروز خشونت در خانواده چیست؟ اذعان کرد: افراد باید از طریق آموزش مهارت‌های زندگی که یکی از آموزش‌های کلیدی است توانمند شوند و راه‌های درست کنترل خشم را بیاموزند.

وی مطرح کرد: خودآگاهی، همدلی، حل مسئله، تصمیم‌گیری، کنترل خشم، کنترل استرس، تفکر نقادانه، تفکر خلاقانه، ارتباط مؤثر بین‌فردی و ارتباط مؤثر اجتماعی ۱۰مهارت مهم تصویب‌شده از سوی سازمان بهداشت جهانی است که هر انسانی باید بتواند در دنیای امروز داشته باشد.

این روان‌شناس خانواده اظهار کرد: در دنیای امروز به‌خاطر مسائل و پیچیدگی‌های آن هر انسانی باید این مهارت‌ها را بیاموزد تا با شناسایی استرس‌های موجود، آن‌ها را کنترل کند و به‌تبع آن خشونت و پرخاشگری خود را کاهش دهد.

حال باتوجه به آنچه گفته شد خشونت، رفتار و پدیده تازه‌ای نیست، بلکه از زمان آمدن آدمی بر این گستره خاکی و شکل‌گیری زندگی جمعی، همواره این رفتار مذموم و غیرانسانی نیز وجود داشته است.

امروزه و در دنیای معاصر، کمتر روزی می‌گذرد که در نشریات، مطبوعات و رسانه‌های خبری از خشونت نباشد، خشونت‌هایی که عمدتاً آثار زیان‌بار و مخرب آن‌ها به روش‌های مختلف جامعه زندگی اجتماعی را نیز تحت‌تأثیر خود قرار می‌دهد.

یادگیری مهارت‌های زندگی ازجمله مهارت کلامی، کنترل خشم، استرس و غیره از اصول مهم سبک زندگی در دنیای ملتهب امروزی است که افراد باید نسبت به یادگیری آن اقدام کنند در واقع زن و شوهرها باید بدانند که خشونت راه‌حل مشکلات نیست و لازم است در مواجهه با مشکلات به‌جای داد و فریاد اقدام صحیح و در کمال آرامش برای حل چالش انجام دهند.

در خانواده‌هایی که فضای خانه توأم با خشونت، تحقیر و توهین است افراد با رفتارهای خشونت‌آمیز در مکان‌های مختلف اجتماعی به حقوق خود می‌رسند.